

BURJÁN EMIL

REZERFÁTUM
(2013)

„harsány festők, öntött szavú szobrászok”

Váci Mihály

BURJÁN EMIL

©

REZERFÁTUM

(2013)

1.

utódom az egyik
előző életem
két „kor” ~ mind távolibb
székely történelem
ennyire labilis
a sorsanalízis

2013-01-01

2.

felhő-akvárium szerű
aura-fény ~ belső derű
lemérhetetlen sugara

*

szívbillentyűktől indul a
rímhangolású zongora
refrénné válok általa

2013-01-03

3.

szívem váltóáramát
lelki síkon élem át
két egymást gyógyítgató
seb az evolúció
vele hantolnak tehát
el a rémhistóriák

2013-01-04

4.

lélegzésem tavaszt
fogyaszt
mint alkonyom hal
el a sóhaj
e csoda
ide-oda
jár
fény és homály
az inga-szár

2013-01-06

5.

önszárnyaként lebeg a hold
színére visszakong az űr
noha belül csak portömeg
selymébe göngyöli az éjt

2013-01-08

6.

van évelő feltámadás
~ rügy és lomb ~ rozs-szem és kalász ~
csendet robbantgató zeném
karmestere az őszi fény
nyitánya ti meg a világ
fölött vibráló délibáb

2013-01-10

7.

két óraketyegés között
a csend önnön szívébe dőf
ezt gyógyítják a ritmusok
melyekben dallam kavarog
tökéletes harmóniák
pillérei a némaság

2013-01-11

9.

aludnék ám csöpög a csap
kis hangjegyek illannak el
üvegcsend kövei alatt
a semmi súlya énekel
látóhatárt itatva fel

2013-01-12

10.

áramlásokat zár ki-be
bőröm ráncos felülete
ingázva bennük a tudat
kivon-hatványoz-összead

~ * ~

túlnőtte egy kozmikus agy
melyet belülről tapogat
merthogy engem is komplikált
(t)örvényeivel kitalált

2013-01-13

11.

honfoglalás engedéllyel
székely-magyar (egy-tál) étel
frissebb mint a mai dátum
finnugOrszág ~ rezerFátum

2013-01-15

12.

égtájnyi lelkek évszak-távlatát
lakják be sors- és végzet-balladák

*

ahány iránytű annyi féle vágy
bástyák kövén még láva izzik át

2013-01-16

13.

emlékeim dévavarak
folyton visszaporlanának
sejtek labirintusának
véritatta mocsaráig
melyben végzet dagonyázik
ösvényt lelni ~ túlvilágít

2013-01-20

14.

száz féle csillaghamura
emlékezik az aura
amikor befelé ragyog
~ vénülve belevakulok ~

2013-01-21

15.

egyirányú ketyegés
semmiből semmibe vész
mintha macskaköveken
zötykölődne szekerem
időalkatrészei
porlanak az ürbe ki
talán rímeim sorát
őrzik betűszaharák

2013-01-23

16.

sorsunk árapályán túl a semmi ring
 kozmikus magányban úsznak partjaink
 fénytermő világok tánca odakint
 lelki súlytalanság számtana szerint

2013-01-26

17.

bölcső-testem szív-szakadék
 időbilincsem a karóra
 gyógyítva fenyeget az ég
 bár utazzat szellem-hajója
 mindenség-szomjú gondolat
 szellője szebbé simogat

2013-01-27

18.

életként az űr-egész
 visszafelé születés
 fel is lázít ellene
 az öröklét szelleme
 melyet bennem összerak
 valami antianyag
 aztán csend-skálákra bont
 egy negatív horizont
 ott dobog az én külön
 parttalanul kis időm

2013-01-28

19.

időzáróban állva mozdulatlan
saját véremként fuldoklom magamban
hű napjaim táplálnak oxigénnel
de jön egy éjjel ~ ami már nem éjjel

2013-02-01

20.

udvaromon a fű
város-lélegzetű
gyümölcsfáim pedig
szülőföld szeleit
lombjukkal terelik
utcám a tájba vág
sors-aszimmetriát
mint a szimfóniák

2013-02-02

21.

mit lehet az életfogytiglani
még végzethű szívünkről mondani
harangcsöndet harangzenével
dobog körül akár az éter
és bár frigyünk vele határtalan
torzó jelen torzó jelent fogan

2013-02-09

22.

belenő a sorsom a
nincsbe ~ ez az otthona
és szivárvány testemül
minden színe rám vetül
•

viselem a délibáb
páncél-súlyú látszatát
lényegem felszínéként
visszhangozva néma fényt

2013-02-13

23.

fagyaltgombóc a nyár
habszolja február
téli menüben őszi a zamat
újrakóstolom tavaszaimat

2013-02-14

24.

véletlenek még összerendezik
vén testünk lelki alkatrészeit
•

határtalanul lélegző magányt
szikráz a táguló galaktikánk
•

boldogság az űrformák szellemi
fogantatását is megsejteni

2013-02-19

25.

távhűtőközpont a tejút
súlypontján a fekete lyuk
legtávolabbi lelki zug
ahonnan már nincs visszaút

2013-02-20

26.

élet-halál völgyében primitív
dallamra helyben tántorog a szív
~ akár a szülőföld ~ akár a kor ~
igazságunk magában robotol

2013-02-25

27.

zsugorodó tudatán
túlra táguló magány
két pólusa pukkan el
~ ez a mindenség-teher ~

*

ez a mindenütt-sehol
szellememmel összeforr
tőle lesz a félhomály
szétsziporkázó sugár

2013-02-26

28.

már jövőtlenül fulladozom
sodródó (meglékelt) múltamon
végleg elnyel a látóhatár
űridők zuhatagainál

*

elfeledni kísértéseit
egyetlen lét-dobbanás merít

2013-02-28

30.

fizikai dimenziók
helyett a szellem a titok
a gondolat csapágait
járatja be – aki tanít
szív és agy élő himnuszát
hangolja égi kórus át

2013-03-01

31.

Oázisunk Nap-körüli
egypályás ellipszisei
az évszakoknak táptalaj
(menny sáncán évelő avar)
pár gondolatnak gondola
pénz-háborúknak kopjafa

2013-03-02

32.

belülről hallom szuszogásomat
mely szívet is tápláló folyamat
élő összhangjuk mind parttalanabb
világszellem csírája az anyag

2013-03-03

33.

lelkünk munkásaként a szív
érzelmeiket küld-visszahív
belülről körbetapogat
enyhítve kósza lázokat
boldogság-pajzs és béke-kard
vagy dühtől félrevert harang

2013-03-06

34.

egyszeri-e vagy csupán örök
amibe a kozmosz öltözött
vele a lét-szomjam összeköt
~ visszaszívja a jelen-időt ~
ő tágul ~ én szinkron-gyérülök
szétrebbennek az igekötők

2013-03-09

35.

múltam után ~ jövőm előtt
lelkem felé menekülök
átlépve az árnyék-időt

2013-03-10

36.

énem ~ szellem-horizont
közepén tudati pont
lelkem is álmatlanul
fekvő testemhez simul
odakint és idebent
közös nevező a csend

2013-03-11

37.

csupa csoda a nihil és az űr
önnön határán túl is elterül
felölthetem a semmit leplemül
ha tüzeim kihunynak legbelül

2013-03-12

38.

minden álom hazudik
igazságot ~ reggelig
mégis némi tisztaság
derengése a világ

2013-03-13

39.

már kuncogó krajcár se jut
pénztárcánk is fekete lyuk
aranydollár = világprofit
padlóra küld bármely profit

2013-03-15

40.

tartozni nem magyar matt
ha négy földrész ma gyarmat
pénvilágháborúzni
bevetethető-e csúzli

2013-03-16

41.

hadd örüljön az adósság
klónozással sokszorozzák
•
planetáris pénzszivattyúk
táplálását megtagadjuk
(fogdmegjeit megszívadjuk)

2013-03-17

42.

ha múltjától is végleg kiürül
önnön mélyein zuhan át az űr

2013-03-18

43.

pórusainkkal összenő
a lelkeket lebegtető
sohasem kész jelen idő
zászlónk az erdők szelleme
amelyhez árboc kellene
és örvénylő vihar-zene
de minderről a mostani
ketrecben le kell mondani
mert semmi sem az már ami

2013-03-19

44.

oxigéndús levegőt
kortyolgatnak a tüdők
lűktetésük átítat
piros alagutakat
így táplálkozik az én
aurás belső zeném
hangszerelve kiűzen
énem~lelkem~szellemem

2013-03-23

45.

= villámokkal delejes fellegek =
= a csúzos ízület szenved meg =
= kín és teremtés egyazon recept =

2013-03-24

46.

belülről hallom szuszogásomat
akár a vérem ~ körbetapogat
zenéjük sejtek csöndjén csurran át
hús-Déaváram éli túl a mát

2013-03-25

47.

körémdereang a hunyt szemű
látóhatár kottázta mű
vers-mágiás kérdőjelek
visszhangjaira figyelek
nem székelvöldi ballada
csak másolat utánzata
*
mondatok hajszálerein
zsong át a történelmi kín

2013-03-27

48.

pillanatokba zárt világ
tudat-kapun szüremlik át
*
szív-óra-ketyegésüket
lövik lelkembe az egek
*
a mindenség sebeivel
kietováltan alszom el

2013-03-30

49.

ha tenyerem ~ ha homlokod
ha messzeség ~ együtt dobog
ha akadályterep a tér
de puttonyunkba belefér
ha honvágy ~ feleakkora
egy léghajón két aura
ha a villámok rajza húr
a felhő skálázni tanul
ha fény a hangtól hajlik el
közéjük ül egy hópehely

2013-03-31

50.

nem-lebegő nagy úr köröz maga körül
ilyen erő lehet a lelkiismeret
avagy kívül-belül terhétől menekül

2013-04-08

51.

mit keres a Felfoghatatlan
Mindenség káprázó agyamban
Ő a Teremtő Szikra Titka
én meg a fénytükör-kalitka

★

kívül bármely időhatáron
testembe hal lélek-virágom

2013-04-10

52.

* évszak-kapuk a táj mögött *
széloszlopok ~ fények ~ ködök
élő látvánnyá szövik át
a kontinensnyi logikát
és egyszeri mivoltomat
* létezni égi akarat *

2013-04-12

53.

vénülő testem lélek-virág
tarka szirmai mögül kilát

*

elmúlásuk időn kívüli
gyászom a bolygót megkerüli

*

Nap körül keringtem mostanig
semmivé nulláz a pályasík

2013-04-13

54.

igazságok szinkronizálják
a létezés nagylogikáját
idézik sebesült legendák
melyeket Ábel füstje leng át
hogy elfelejtsék unokáink
miért száműztünk annyi Káint

2013-04-17

55.

lelkem barlanghomályain
túlról figyelnek őseim
gyónásaimon átal üt
világító tekintetük
fohászuk felhőn térdepel
bölcsőik mélyén alszom el

2013-04-18

56.

dolgozni térbeli robotként
az egy idődimenzióért
hogy az örökléttel perelhess
akár az összes földi vesztes
(külön napszívű végzeted lesz)

2013-04-19

57.

pár halmazállapot
szintézise vagyok

*

gyöngy-gondolataim
köztük vitamin

*

tűz~víz~föld~ég leszek
széthullt emlékezet

2013-04-20

58.

rímek zenéje súlytalan
idők szellőjén átsuhan
akár agyamon a jelen
vagy álmom a szerelmeken

*

átbukva gyergyó éjjelén
teremteni űrköltemény

2013-04-21

59.

test és lélek ~ egymásnak meztelen
(a színeket beléjük ölelem)
még csonton is átlátó gondolat
fókuszba gyűjti a sugarokat
így lesz nyakkendőm a múltó jelen
ám kozmoszom láthatatlan marad

2013-04-23

60.

lépcsősorok ~ létraközök
fél pillanata a küszöb
a benti-kinti messzeség
koptatja a felületét
és itt köszönnek bumeráng
évszakai is sorra ránk
fölötte egyensúlyozok
mint kozmoszok és káoszok

2013-04-26

61.

figyelem a lelkemet ~ amíg
fekete anyaggá változik
fény gyógyítja majd a sebeit
kör-szívárvány gyűjtja dallamát
melyen tisztaságom izzik át

2013-04-27

62.

még kitaláljuk ~ ami sohasem
leszünk ~ és ez a világegyetem
sorsunkra rímel a lélektana
anélkül hogy bármit is mondana
de néha-néha mégis ránk figyel
elsuhanó üstököseivel

2013-04-28

63.

ki túldobogja csendek
labirintusait
robbanásból teremtet
világban dinamit
lehetnék más korokban
is nyúzott kóbor eb
csak láncreakció van
nincs kérdés-felelet

2013-04-29

64.

átkóválygom szanaszét
sorsom huzatos egét
káosz méhű kozmoszok
pollenatomja vagyok
itt-honom a nyelvzenék
és ami bennük zokog

2013-05-01

65.

beszél a pénz ~ de hazudik a csend
~ a csenddel mi ~ velünk a néma kor ~
~ igaz történelmünk hadifogoly ~
pajzsként megóvná bárki védtelent

2013-05-05

66.

mert mint a fény ~ magától menekül
őszrobbanás-gyanús a gondolat
világgá lódul önkörén belül

*

így éhezem a messzi tájakat
és bújik sejtjeimbe némi űr
melyet holdsugár-harmat átítat

2013-05-09

67.

múltat ki- és jövőt be-
lélegzik minden élő
örvénylik benne és nő
a semmi körülötte
csendjén át visszaérez
a kezdet kezdetéhez

2013-05-10

68.

zöld székelőföld huszárai
állják körül a szirt fokát
nincs bennük semmi spártai
csupa fenyőtű ~ holdvilág
tőlünk védik haramiák
(örökségünk hóhérai)

2013-05-12

69.

annyi végtelennel
oldható a lelkem
vinnék ~ visszahoznák
árapály-vitorlák
egybecosva éter
rezgő lényegével

2013-05-14

70.

színe-hulló alkonyom
hervadó idő-szirom
ég teveled őszi rom
láthatatlan néma nyom

2013-05-16

71.

kavarják a koszos jelen időt
az öntörvényű múltak és jövők
másodpercenként gyűjt konfliktusuk
békének látszó állóháborút
nem puska por vagyunk ~ csupán törött
csapágygolyók két félidő között

2013-05-20

72.

fák lombjain lapozza át
a szellő fürge önmagát
ha megtorpan széljegyzetel
susogó testét rejtve el
tűnődik hangjegyek vidám
rügyekbe búvó dallamán
vagy a ruhája csupa csend
másolva tájnyi végtelent

2013-05-25

73.

a veled fogant magányod
mélységét ne magyarázd
szeretheted a világot
nem vesz róla tudomást
tán teremő istenünk
műve félresikerült

2013-05-26

74.

mozgás teremti a teret
én is dobogva ébredek
rakéta álmú éjszakák
gömb-távlattal ölelnek át
időruhám a lelkeség
testemnek szülőföld az ég
honzógy határa szíven üt
sehol de mégis mindenütt

2013-05-27

75.

szélcsendről beszél a lomb
lelkem fölött horizont
telik és fogy ~ mint a Hold
így ismétli ami volt
bolygónkkal együtt bolyong

2013-05-31

76.

első ötletnek sem akármilyen
a semmiből úrként kiválni
hogy a köztük támadt különbség
terét hiányukkal kitöltsék
anyagok és energiáik
meg egy csoda mely lelket áhít
csak „az értől az óceánig”

2013-06-02

77.

miként nem az apám vagyok
és gyermekem se lehet én
külön (szétszálló évszakok)
vibrálunk az ősök egén
másként szomszédnak csontjaink
álom-émlékű vitamint
ahogy jövőjük sem rokon
(sebek idegen izmokon)
saját a békénk és saját
végzet skálázza himnuszát

2013-06-05

78.

felhő-e a galaktika
szálló tudatalattija
verssé kövülnek drámai
reflexű agyvillámai

2013-06-10

79.

őslények idekövült
álmaiba költözünk
alkony-csókú ablakon
borzongásuk átoson
vén idők tüzeiből
csillant a lélek-tükör
mert a falu széli ház
örökös feltámadás

2013-06-18

80.

szárnyal szívem testembe zártan
akár én ~ szellem-glóriátlan
bolygóba ágyazott hazámban

*

el-eltűnődöm színtelen
felhőpányvájú lelkemen

2013-06-20

81.

arcom lövészárokká mélyülő
ráncaiból kiszárad az idő
egy változáson túli valami
próbál kimondhatatlant vallani

2013-06-24

82.

hajnali aurám dereng
(álomban kissé összement)
szivárvány-ívű sorsomat
vetíti rá a pillanat
árnyalja még az égi kék
hadd lássa önmagát a Lét

2013-06-25

83.

mint a legelső költemény
csillag-halál-sikoly a fény
ön-dallamába menekül
a semmi és a csend közül
így lett atomnyi gyökerem
a káosz és a végtelen

2013-06-26

84.

szorgalmas nyári technológiák
ajándékaival telelek át
bilincs vagy a bimbózó rügy is a
fény-gondolat metamorfózisa
dajkálni tud az aurátlan ég
minden napom kozmikus párbeszéd

2013-06-30

85.

színt szomjazunk mikor az éjszaka
a táguló világűr sóhaja

2013-07-03

86.

szorgalmas nyári technológiák
ajándékaival telelni át
nem-földi város hunpolgáraként
ültetni el pár góbé gyógynövényt
teremtő változások szellemi
szubsztanciáját jó megfejteni

2013-07-07

87.

eligazodni magamon
a külvilágot tanulom

*

napcsillagunk el-visszagör-
dül az égszínű semmiből
a jelen propellereként

*

kozmoszra hangolt szívzenénk
belülről tud hullámozni
mint lelkek ős-villámai

*

tán fény-magára sem figyel
*sorsom helyette vérzik el *

2013-07-09

88.

nem érkezünk mi hamuvá
inkarnálódva sehová
"korunk" a csend-söpörte Úr
Gondolatán túlpenderül
mely Önmagáról mit se tud
akár fényéről a Tejút
csak én gyónom meg az okok
bűnéül az okozatot

2013-07-12

89.

antigravitációs
reflexünk a lebegés
melyre álmainkban is
örvények örvénye les

2013-07-13

90.

öröklét egy van ~ ám amit
csontváznyi testem kiszakít
belőle ~ évtizedekig
aláaknázott vérmező
vagy menthetetlen agyvelő

2013-07-15

91.

hantoljanak az evolúcióba
gyászévet is túlélő műveink
fénycsend-szélcsend-éjcsend lapozta kotta
és pár (oázis álmú) sziklaszirt

2013-07-16

92.

látványt zabáló éjszakámon
lebegtet át sok színes álom
évszakjaim kör-tarkaságán
továbbblendít képzelt szivárvány
de azt megtiltom hogy a sorsom
valótlanságban fulladozzon

2013-07-17

93.

tarka sziromból lepkeszárm
sorvégi rímnek ideszállj
két forma és egy akarat
szül metamorfózisokat
sok vonzódásból új remény
pollen a Tejút mezején

*

poraim hűlt helyén leszek
csillagközi emlékezet

2013-07-19

94.

álmodj oázist ~ délibáb-vihart
ha sors-múzsád szebb dicsfényt nem akart

2013-07-20

95.

emléken túli pantomim
kísérjék csend-cimbalmaim
kottázhatatlan dallamuk
a láthatáron körbefut
égtájak ~ év- és napszakok
zenéje énemként ragyog
áttetsző test ~ lélektükör
régvolt-magának tündököl

2013-07-21

96.

szúpercegéssel mérjük a magányt
szívünk segít be metronóm gyanánt
akusztikájuk pokol-közeli
vagy a mennyországunkat teszteli
tüzek-vizek között se kint se bent
sosem kószálhatjuk be a jelent

2013-07-23

97.

szellemhajóm lélekvitorlás
benne a test zsugorodó láz
dallamidőbe csomagolva
mintha üveg-csontváza volna
a térbeli kiterjedésnek
~ honnan csirázhat az enyészet ~

2013-07-26

98.

semmi sem olyan mint ez a világ
így zavarodhat össze aki lát
teremtés helyett csupa anyagot
csak eszközökből válogathatok
olyat ami félig-kész fél-selejt
~ múltból-jövőből kitépett jelent ~

2013-07-27

99.

hőmérő testem a szeptemberi
fény-árnyék futamokat észleli
ezüst sziporkás holdsugár emészt
felhők víztükrén lila remegést
és átoson űrpuha énemen
minimum a székely történetem

2013-07-28

100.

* néhány versem reinkarnáció *
~ gének varázsát értő ráció ~
~ érzésvilágok színes hímpora ~
évszaknyi abrosz ~ táltos vacsora

2013-07-30

101.

másodpercekből sziklafal
szívek tik-takja belehal
múlt és jövő közötti völgy
mélyén csobog a mi időnk
patakba fúlt melódiák
lopják ide a mágiát

2013-07-31

102.

megérteni a messzeség
bejárhatatlan képletét
hogyan takarják a hegyek
piramis-ösztoneiket
sajnálva amit kincsemül
mutat meg és visz el az űr
hogy fényburoknak sem marad
a csillagközi sivatag

2013-08-01

103.

agyamba néz az éjjel
tükörtekintetével
sziporkát szór a látvány
két gondolat határán
netán égboltnyi szellem
öccsévé kéne lennem

2013-08-02

104.

*ma már tudom * a szerelem csak ennyi*
áramlik a mindenség és a semmi
át egy ikertest nem-anyagi pontján
de ami szétforrázza lelki formám
~ hiányok súgják hogy a végtelen mi ~

2013-08-03

105.

koratavasz ~ koranyár
odúkereső madár
mintha alkony ~ mintha ősz
árnyékukkal összenősz
régi utca ~ régi ház
vénül a feltámadás
kerekerdő ~ kerekkrét
génjünkben a szerencséd

2013-08-04

106.

előpajzsom az oxigéncsere
átjár hogy én vitorlázzam vele
niagarás évtizedeken át
mégsem vagyok kifordított világ
múltból-jövőből kotyvasztom a mát

2013-08-05

107.

tudást lélegzik az agyam
fonákja annak ami van
talán tejútnyi délibáb
keresi tükromben magát

2013-08-06

108.

összehangolt muzsika
a csend és az éjszaka
égi partitúraként
csillag-néma hangjegyek
kottázzák életemet
(és a parttalan reményt)
játszanak a violin-
kulccsal álom-húrjaim
nagyspirálja csupa rím
(szókészletnyi pantomim)

2013-08-07

109.

fény-árnyék árapály a nappal-éjjel
egymás színburkait pukkasztva széjjel
Kronosz így vénít friss lélegzetével

2013-08-08

110.

bennem a csendtükrök hona
nem éhség és nem lakoma
több-emelet kíváncsiság
visszhangja jár be palotát
sziporkáira rezonál
lelkem ~ a pincemély homály

2013-08-9

111.

őshonos talajlakó
vagyok (mint a mogyoró)
szülőföldem erdei
(mezei) növényei
ágrólszakadt rokona
rímeimben mozdul a
táncrakész levendula

*

egyazon genetika
a szű és a vén fenyő
agykérgemnek az idő
percegése muzsika

2013-08-10

112.

Napunk zöld információt írt
receptet a lombokra ~ gyógyírt
magát olvassa az egészség
az évszakok egymásra-éhét
őszöneikben ős-tudás van
és ezt én is meg kell találjam
a Semmi Végtelen Falában

2013-08-11

113.

pár évtized és összenő
bölcső és csillagtemető

*

nincs az ördögnek istene
ha volna sem segítene
a létezés lélektani
csapdáit szétrobbantani

2013-08-13

114.

egy kósza lélek legbelül
üres felhőibe merül
ösvénye a huzatos ég
alatt-feletti fény-vidék
tükörjátékaikba hal
forrón-hűs áramaival

2013-08-17

115.

nem szellemi erőnk
sem a Hold sem a Föld
de útjuk mágneses
örvénye delejez
gondolatot-hitet
amellyel az egek
átlelkesítenek

2013-08-18

116.

röntgenezendő koponyámon
belül vagy kívül él az álom
~ emlékeim emléke ~ szellem ~
kopsemmiként kell megszeressem
fotózhatatlan énem egyik
káprázata naponta vedlik

2013-08-20

117.

lesz Pillanat hogy összenő
Bölcső és Csillagtemető
egy Én-Minőség ~ egy Örök Vég
közé képzeljük Isten Öklét
mint élet és halál arányt
mely Boldogságunk és Hazánk

2013-08-21

118.

levél-tenyerükkel a lombok
simogatják a fénybe oldott
és isteni energiákat
címtettjeit egy-egy imának
(mind *Soli Deo Glóriáznak*)

2013-08-22

119.

nem a legeslegszebb virágok
gyümölcse a legfinomabb
más élvezet-halmaz ha rágok
és más a tegnapi zamat
kóstolnék húsevő világot
míg elemészttem magamat

2013-08-23

120.

egyetemes káoszok
logikája is vagyok
ami plusszomként kilóg
százhusz rímes monológ

2013-08-24

121.

drámák-versek nélkül meztelen
ál-illúzióként létezem

2013-08-25

122.

faggatom a gránát-
alma vers-virágát
hogy milyen a távol
ha kizár magából

~*~

barguzini napfény
Petőfi-karantén

2013-08-26

123.

kozmikus titkok áramlanak
körbelengve (mint a gondolat)
sejtek halmazát és Tejutat
fény-halál-sikoly üzenetük
néma robbanása szíven üt
a seholban élek ~ mindenütt

2013-08-27

124.

választhatom-e ami jobb
~ lélegzem evolúciót ~
de mégse vagyok felelős
azért mi rajtam átköröz
bár szép vagy rút vagy tisztaság
(énembe évülő csodák)
gyógyíthat a történelem
keresztül lő két végtelen

2013-08-28

125.

alszik a ház is éjszaka
befele néző ablaka
derengő csend-pilláival
hó nélküli hózivatar

2013-08-29

126.

rétet-erdőt nyár határol
üzenetük a virágpor
méhekkel-gondolatokkal
kóborol egy őszi sóhaj
száll (érzelmén meditálva)
hóvirágról jégvirágra

2013-08-30

127.

erdőnyi mítoszok között
fatolvajjá minősülök
felhőnyi lelkiismeret
áztatja ösvényeimet
le mosva rólam port-sarat
ruhám is újra patyolat
(fél zseb fenyőtűm sem marad)

2013-08-31

128.

lenyűgöz egy-egy varázslat
nem fordíthatok hátat
sem az űrnek sem a mának
(hol kutassak utánad)

2013-09-01

129.

nincs „kint” se „bent” se „fönt” se „lent”
ez csak az ész rajzolta rend
felejteti a végtelent
ezért keres ezért kutat
magában is a gondolat
seholsem-alagutakat
térképe mégis parttalan
mert van a „nincs” és nincs a „van”
belőlük építem magam

2013-09-02

130.

csend és homály árnyéka fény
sziporka szirmú költemény

*

igazuk néma dallama
pulzus-sodrású ballada

2013-09-03

131.

napfényben oxigénnel
dúsítják levegőnket
ezt szívják vissza éjjel
füvek-fák ~ így közölnek
káoszból szőtt valónknak
lét-információkat
öntükrünk nemcsak emlék
de ingázó jelenlét

2013-09-04

132.

belélegez az álom
és ébreszt hű magányom
elképzelte ingajarat
pásztázza koponyámat
két pólus csendje bénít
lélektől a nem-énig

2013-09-05

133.

ősz leheletű táj
színtobzódása búbáj
szótlán szimfóniáit
alkonnyá oldva lázít
mert hajnala utolsó
kivánsághoz hasonló

2013-09-06

134.

átlátszó az életem
benéz a mennyezeten
hajnalig egy égi szem
(éjszaka sűtkérezem)
gyógyít mint a szerelem

2013-09-07

135.

testem lelkemnek meztelen
közös membránjuk sejtelem
arról mi a nem és igen
vagy a niagara-jelen
membránomon cikáznak át
többrétegű sors-aurák

2013-09-08

136.

miért hiányzik éjszaka
az égbolt kék bordázata
amit felrajzol a homály
alá felhő és napsugár
fény-árnyékból múltak-jövők
mintázatává szépülök

2013-09-09

137.

mennyi lélek-üstökös szorong a
kozmosz eme átmeneti pontja
körül a nincs-élményt sokszorozva
bármit újjá alapozni késő
önhatványán párolog az élő

2013-09-10

138.

káoszra tárult ablakok
üvegein átcsillanok
bentről nézek magamra ki
két úrben szinkron kétlaki
az énem ~ így övé a rend
mely hármassal összhangot teremt

2013-09-11

139.

motorzajokban
kis téridők
membránja robban
villáma döf
bűzét szagoltam
a füstje köd
ős-csendje volt-van
akár a rög

2013-09-12

140.

fél-bolygónyira hajnal
felesel alkonyommal
szimultán részesültem
szótlan költészetükben
végzetem áriáit
kottázom mindhalálíg
szintén derülve-sírva
húsomba-csontjaimba

2013-09-13

141.

melléktermék a fény ~ melyet
az árnyék is ekként követ
a mind bonyolultabb valóság
mélyén vannak-e ősi formák
melyekben újrahasznosul
valami jó ~ valami új

2013-09-14

142.

melléktermék a fény ~ amit
árnyékkal ötvöz a zenit
melléktermék a gondolat
(árnyéka a hazug szavak)
csupa fél-árnyék ~ fél-selejt
korunk ha őstörvényt felejt

2013-09-15

143.

csillagporból bolygónyi test
~ víz és humusz ~ szőlőgerezd ~
~ Bacchus és bacchanália ~
végül ez a vers-dália
(csend-magba kell bezárnia)

2013-09-16

144.

homlokodon nyár van ~ ősz lesz
hogy tél-kucsmával köszönthess
nincs hiányuknál hiányabb
tükrüké hipnotizálnak

2013-09-17

150.

bennünk sok kis időcsapágy van
és zörgünk több időcsapágyban
újjászülnék gondolatokból
világunkat ha fájva rombol

2013-09-18

151.

hullámlovagló álmaink
fényekbe fúlnak odakint
lélekmélyről buggyanva fel
az égálgig gyűrűznek el

2013-09-18

152.

különféle aurák
gyűjteménye a világ
hangol a többrétegű
szirmokban a hegedű
ahogy szelek húrjain
rezdül a lomb-pantomim
illat- és avar-zenék
színpada az őszi rét

2013-09-19

153.

álomnyi szakadékokat
térképez az alvó tudat
törvények nélküli világ
formálja kozmoszá magát
melyben a folyton széteső
anyag szelleme az idő

2013-09-20

154.

nem-lélek nem-anyag nem-űr
de itt vibrál körös-körül
agyunkat programozni át
alámerülten is kilát
magára a kor szelleme
páncélsisak sincs ellene

2013-09-21

155.

szívem mikor kalandos
magány ellen harangoz
kondulva néha néhol
barátaim felé szól
visszhang-gyűrűkbe zártan
lebegnek aurátlan

2013-09-22

156.

milyen civilizáció
demo(cso)kráciája az
hol ölni kell ~ gyilkolni jó
ne mondd hogy félig sem igaz
mert azzal is bizonygatod
hogy vannak rezerFátumok
menny nélkül vagy pokoltalan
kortudat-hasadásosan

2013-09-23

157.

szellő-szeszélyű felhők öntözik
néhány kortudat repedéseit
állati kín ~ növényi fájdalom
mosódik össze réten-udvaron
szárítgatják idebent-odakint
fátylukat a patyolat-lelkeink

2013-09-24

159.

nem én leszek ~ nem én vagyok
a vérerek és alkonyok
vöröse ~ búvópatakot
játszik velem az itt meg ott

*

seholsem hallható zenék
a mindenség üzenetét
úgy kódolják belém-beléd
hogy elsuhan valami szép
látvánnyá nő a messzeség

2013-09-25

160.

hány testi-lelki rezzenésem
gyűrűzik az idők vizében
tova hogy túlsó partig érjen
ahol a csend borul virágba
(meséljen róla aki látta)

2013-09-26

161.

parányi csend borul
virágba valahol
ősmúlt a mindig új
jövőbe vándorol
és az űr képletét
átírják fényzenék

2013-09-27

162.

gyertyaszírom ~ gyertyavirág
lobogtatod az éjszakát
ide kuporodik köréd
borzongatón a messzeség
ettől némább és feketébb

2013-09-28

163.

egy szoba falai között
hány lélegzetnyi levegőt
használhatsz félnaponta el
~ hány korty az élet ~ hány siker ~
és mennyi álom boldogít
hogyan rímbe szedd törvényeit

2013-10-01

164.

ahogy lélegzem a zenit
mellkasként áll-emelkedik
tehát minden éjszaka a
táguló kozmosz sóhaja
és mindenségünk pislogó
aura-imitáció

2013-10-02

165.

ágyammal párhuzamosan
tapinthatatlanul suhan
ilyen-olyan álom-folyam

★

szűrője-sara is agyam
(én-kontinensű partja van)

2013-10-03

166.

Noé bárkája ágy vala
mítosz rajzolta kupola
alatt a kor özönvizén
akár az én szellemmesém

★

párnánk bölcsőnyi menedék
fölötte az időkerék

2013-10-10

167.

aludni jó ~ míg ingyen álmodunk
mert koldussá tesz a jövő ~ a múlt

★

hogya mennyi volt a csőd-kamat-hitel
azt evolúciók temetik el

★

magukat is ~ meg a feltámadást
(örök világosságuk gyász-palást)

2013-10-14

168.

kozmoszá halkul el a fény
de újjászül a szívzeném
kitapintható pulzusa
(pedig élet-halál tusa)

2013-10-15

169.

bástyánk a végzet és az ami történt
káosztükörből káoszként-tükörként
nézünk magunkra múltunkért-jövőnkért

2013-10-16

170.

lélektüzem az éj honát
melengeti ruhámon át
rejtett dimenziójú hő
pályáin ível múlt-jövő
szférák izzása ez a láz
mégis nemlétbe zuhanás

2013-10-17

171.

mikor iker aurafény
szédít rejtett szerpentinén
kint-bent-fönt-lent mind-mind Te-Én
(méhen belüli esemény)

2013-10-18

172.

mitől pepiták
a galaktikák

*

ébrenlét meg álom
szemhéj-kupolámon
kívül majd belül
ragyog-feketül

*

fényakusztikából
vizsgáztat a távol

2013-10-19

173.

meggyújtott avar
égig-ravatal ábelfüstje mert
élni-hullni mert

*

izzó lármafa
néma dallama hold-ezüst alatt
búcsú-hangulat

2013-10-20

174.

dorombolunk ~ visszadobogja
magányát a csend mellkasomba
hogy ne feszengjek mint a bomba

2013-10-21

175.

gyerekkoromban a család
jövője voltam ~ délibáb
lett az élettörténetem
(tankcsapdává züllött jelen)
öröknek látszik alkonyom
szárnyamnak vállra hullt szirom

2013-10-22

176.

sokan még velem gyakorolják
az alvás evolúcióját
hunyt szemmel is messzebbre látunk
mint az akibe múltja ájult
de föl se fogja a közönség
kit hogy darál le az időgép

2013-10-23

177.

világátlónyi gondolat
mely masni nélküli szalag
ha önsúlyától elszakad
szellőfoszlányon röpirat
olyan anyagtalan anyag
hogy benne sejti meg az ég
a semmi gömbfelületét

2013-10-24

178.

nem szárny a két vállamra hullt szirom
hópelyhek sem a tél zászlóhada
tűnődve lázas tavaszaimon
és hogy az újév jégből kaloda
évszakjaimat máglyába rakom
feltámadásuk lélegző csoda

2013-10-25

179.

megújuló évszakjaink
fényritmusából némi színt
is örököl az auránk
(örök világosság gyanánt)
fehér csonterdős téli csend
nyárájeken át-átdereng

2013-10-26

180.

sejtekre osztott oxigénhiány
fuldoklom tágabb levegők után
égboltnyi szomj bőrömre forrt hazám
(anyanyelv-bölcsős szülőföld-karám)

2013-10-27

181.

téli feszesség ~ nyári lazaság
ők edzik a lélek páncélzatát

2013-10-28

182.

183.

/*/

Szabó Lőrinc a költői nyelv két funkcióját alkalmazza: 1. gondolatközlés, ami ebben a versében „helyzetjelentés”, „tényközlés”, ilyen a verssorok többsége. 2. visszaérezkítő funkció, amit a költő a róla portét festő képzőművész szempontjai szerint végez el; olyan, alább **félkövéren** kiemelt szavak-tájelemek tartoznak ide, amik krétarajzba kíváncsoznak, amikre a festő a maga vizuális kifejezőeszközeinek megválogatásával redukálná-egyneműsítene a látványt. Itt a visszaérezkítő funkció a képzőművész-szerepébe való helyezkedés, ennek jelzése a „*mint*” és az „*ahogy*” is. Könnyen illusztrálhatók volnának a versépítkezés logikájából következően a visszaérezkítést szolgáló sorok.

Szabó Lőrinc: RIPPL-RÓNAI

„Ülj csak le!”, mordult rám és máris új
papírt feszített deszkájára. Túl
a Róma villán, Kaposvár felett,
oly **gyöngédség bolyhozta** az eget,
mint a kabátom kékes hamva. „Ülj
csak le!”, mondta megint „most sikerül
félóra alatt, vagy soha sehogy!”
S már fogta a krétáit. **Hónyomok
integettek, sárguló, laza fény,
a barázdákból s a karók hegyén,
arrébb meg, barnán friss-zöld erezet,
vetés vonalazta a földeket.**
*Néztem a tájat s a Mestert (ahogy
engemet ōk): tavaszi áramok*

keverték köröttünk a színeket,
s mire az arckép kikerekedett:
„Jól ment?”, dörmögte ő, s gyors ujjai
szignálták a pasztellt: „Rippl-Rónai”.

/ */

Áprily Lajos is a költői nyelv két funkcióját érvényesíti: 1. gondolatközlés, ami egyszerűen a tények felsorolása, a maguk száraz fogalmiságában. Az első szakasz mindenik páratlan számú sora, majd a második szakasz majdnem minden páros számú sora ilyen. 2. megjelenítő funkció: a **félkövérrel** kiemelt sorok érzésvilág hullámvázait jelenítik meg. Ha illusztrálni kellene a verset, a gondolatközlő funkcióval megfogalmazottak lennének alkalmasak, de azok visszhangjait sejtető sorok áttételessége már nagyon nehezen.

Áprily Lajos: KAKUKK

Szól. Elhallgat s figyel. Megszólal újra.

A lombot édes láz borzolja meg.

Mintha Pán-fuvolából szabadulna,
hangpárja hívó, buggyanó, meleg.

Ha ez a vágytól duzzadó zene

egyszer lelűtet majd egy szikla-szájon

s ujjongva száll a néma mélybe le,

ahol komor király az én királyom,

rezzent a hang, s te, sugaras világ,

a mély ködön túl megjelenysz előttem:

forrásvizek, rétek, hegyéli fák,

sok hű arc, melyet életembe szőttem,

holdfény játéka házunk terraszán,

május habos felhője langyos égen –
s felzokogok: válts vissza, föld, hazám,
áldott bölcsőm, gyöttrő gyönyörűségem!

/*/*/*

Váci Mihály a költői nyelvnek a gondolatközlő és a visszaérezkítő funkcióját beleolvasztja a megjelenítő funkcióba. Verseiben is hangsúlyos a képanyag egyneműsítés, például, ahogy a címben előrevetíti és összefoglalja: *A Föld tomporán*, két dolgot von össze, a derékon aluli-fölüli emberi test és a két féltekéjű földgömb formai-helyzeti, anatómiai-geodéziai hasonlóságának vizuális párhuzamát követi végig, amibe beleszövi a maga – szociológiai – reflexivitását. (Valójában itt a visszaérezkítő funkcióban összekapcsolódik az érzékelés kapuja (ami az ihlet pillanata) és az érzékelés horizontja (ami az ihlet hatósugara): egyéni társadalmi vonatkozásokká, „*társadalmi tükröződés*”-sé terebélyesítve a hasonlóságokat. Ezáltal az anatómiai tagoltság és a féltekékre való oszthatóság társadalmi meghatározottságok törésvonalába ékeli a költőt és korát, aki a maga módján viszontdeterminál, hogy ez a történelmileg nyomasztóan félresikerült egyensúlytalanság legyen súlytalanság:

*„Tiétek a Föld alsó része,
széles, forró csípője,
az eszméletlen aluli tájak,
a gyomor alatti nyers pucérság,
a délkörök pálmaleveleivel fedett
szoknyaalatti forráság öve.*

*Ott éltek
távol a Föld zabáló pofájától,
ahol végződik az emésztés,*

s ahol elégtételül
csak a szerelem párás homálya marad.

Ti, a Föld csípejének népe,
két-láb-közti forró világok
szapora buja gyermekei:
– a gazdag teli mell;
a szoptató, édes, jóllakató emlő
felettetek fenn remeg,
messze, mint a fehérek kitalált mennyei.

Nem láttalak én titeket
csak a külvárosok sivatagjaiban,
a túskeerdők kunyhói előtt:
– őserdők szőrzetében ugráló,
Földet viszkettető
szapora feketék,
kopár földeken
kecskéket vakarva.

Amerre jártam – mindenütt
két világ vicsorog egymásra,
két fajta ember él a Földön
a megváltó században is:

– mindenki fehér,
aki jóllakott,
mindenki fekete,
aki nyomorult.” (457)

Ehhez hasonló példának számít a *Világ teremtmői* (451) és a *Paradicsom* (459) című versének néhány részlete. Az első

cselekvéssort egyneműsít, a második környezet-jellemzéseket von feldúsultan sűrű hangulatba:

*„És mi – tolongó pázsitokként –
csak vonulunk a Föld alacsony porában,
sárban fulladva, égő homokba fojtva,
pucér giliszták, nyelvük, megemésztjük,
nyálunkkal elkeverjük a dologi világot;
barázdával teli a szánk, nyelvünkön
szántóföldek rettenetes íze omlik, keserűn,
szenet eszünk és lélegzünk cementet,
port legelünk, iszunk rá homokot,
tűzet falunk, akár a gépek, bőrünkön
virít a verejték, hegesztések sebe,
bányák fetrengnek álmainkban.”*

(Világ teremtői, 451)

*„Paráznán kitárja méhét a banán virág,
vajúdva sikolt ez a felhasadt anyaméh.
Az orchideák kolibriként lebegnek
a trágyasűrű légben,
szimatolva szopják a duzzadt sugárzást.
A patak fölé faldosó lombok hajolnak,
bivalyszuszogással szürcsölik a hűvös
tenyérmnyi nedvet a pálmák.
A bambuszon majomként csimpaszkodik fel-le
a nyávogó szél, – átlőtt elefánt fülekkel
hallgatóznak a filodendronok, legelnek
lomha szuszogással a zsiráfnyakú ágak.”*
(Paradicsom, 459)

Virágcserep és lámpaláng bizarnak tűnő hasonlóságát sorjázza az alábbi egyneműsítő (metaforikusan illusztrálható) rokonításban:

*„Aztán keblébe nyúlt, s onnan, ahol szíve dörömböl,
síró pénzt ölelő, összegubancolt zsebkendőből
kivette a gyufát, a fény fűszálnyi plántáját,
megdörgölte bezárt bimbóját s mint cserépbe mályvát,
lámpába ültette a kis sziklevelecske lángot,
és tenyérrel óvta az árvácska-szirmú virágot.”*

(A lámpagyújtás ihlete – 797) {Váci Mihály Összegyűjtött művei
~ Magvető könyvkiadó, Budapest, 1979}

* ~*~ *~ *

{{Nagyrészt a külső formák mentén követtem a fenti okfejtésben a nyelv alakváltozásait. Most azok értelmét a belső formák felé tapogatózva foglalom össze.}}

MÚZSA-TAN

Verseimben a három költői funkció valamilyen belső szervezettségéhez kerestem az élmény alapon összegző ihletet, hogy a száraz fogalmiságban fogant szavak az auraközelség különösségében felcsillanjanak. Magáról az esztétikai különösségről pedig a következőket illik tudni: klasszikusaink egyike állapította meg, hogy „a műalkotás mindig a szemlélet határán jár”. Amiből persze kihagyhatatlan ihletével a szemlélő, aki (alkotóként bizonyos arányokban) az egyik élményével-aurájával érinti az érzékelés kapuját, a másikkal az érzékelés horizontját. Például:

**„elaltat szívem ritmusa
pedig élet-halál tusa”**

Más, ugyancsak léptékeket felvillantó idézet szerint: ha a térről emlékeink vannak, amennyiben azt tudjuk, hogy itt vagy ott jártunk, esetleg nem jártunk korábban, az időről pedig az a tapasztalatunk maradt, hogy ránk erőlteti a felejtést, akkor ezekből következik a szintetizáló eszmélet, hogy:

**„Emlék a Tér ~ Idő a Feledés
versem tehát a Semmiből idéz
vagyis Formája már örökre kész
így sejteti mi a Világ-Egész”**

Burján Emil

